

ΕΛΙΚΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ ΙΟΝ — ΑΡΙΘ. 8

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 183Α

ΠΑΤΡΑΙ:

ΠΕΜΠΤΗ, 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 1919

ΠΑΣΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΔΕΚΤΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡ. 5 ΕΤΗΣΙΩΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡ. 10 ΕΤΗΣΙΩΣ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ «ΕΛΙΚΩΝΟΣ»,

Ἡ ἰδέα ἐνσαρκούται. Γίνεται ἔμβρυον τὸ ὁποῖον ἐπιζέεται, ὅτι θὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν φυσιολογικὴν του ἐξέλιξιν. Ὁ «Ἐλικὼν» συνεπὴς πρὸς τὸ πρόγραμμά του, περὶ φιλολογικῆς ὠθησεως τοῦ τόπου, καὶ καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ, κατήρτισεν ὄμιλον ἐρασιτεχνῶν ἐκ τῶν περὶ τὰ γράμματα καὶ τὰς ὠραίας τέχνας ἀσχολουμένων καὶ ἀναβιβάζει προσεχῶς ἐπὶ τῆς Πατραϊκῆς σκηνῆς τὸ ὠραῖον ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Βερναρδάκη, τὴν «Μερόπην». Τὸ ἔργον εἶνε παλαιὸν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν τὸ ἐμποδίζει νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίαν του μὲν ἐν ἀπὸ τὰ σοβαρὰ ἔργα τοῦ Ἑλληνος σοφοῦ. Εἶνε μὲν σιλὴς αἰματοσταγῆς, ἔξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἀφρονούσιν εἰς τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν βίον τῶν βασιλέων, ὅπου τὰ στήματα ἀνέδιδον ἐκ τῶν αἱμάτων καὶ οἱ βασιλεῖς ἐπιτέφνοντο μὲν αἱματοσταγῆς κορυφῆς.

Τὸ ἔγχειρίδιον ἀναμοχλεύει καὶ κρημνίζει θρόνους καὶ στέφει Βασιλεῖς διὰ νὰ πέσωσι καὶ οὗτοι ὑπὸ τὸ ἔγχειρίδιον. Ἡ αἰωνία ἱστορία τῶν ἀρχαίων Βασιλέων. Ἡ μάστις Βασιλίσσα τῶν Μεσηνίων Μερόπη παλαίει πρὸς τὸ αἰσθηματικὴς μητροτήτος, πρὸς τὸ αἰσθηματικὸν τοῦ σωτήρος τοῦ τέκνου τῆς ἀλλὰ καὶ δολοφόνου τοῦ σιζύγου τῆς, Κρεσφόντου. Παλαίει ἡ μήτηρ πρὸς τὴν Βασιλίσσαν καὶ ἐκ τῆς πάλης ἐξέρχεται νικήτρια ἡ Βασιλίσσα, ἀλλὰ καὶ θῦμα. Τὸ ἔργον γραμμικὸν ὑπὸ τὰς γλωσσικὰς συνθήκας τοῦ 64 παρουσιάζει ὑπὸ τὸν σημερινὸν φακὸν τοῦ κριτικῆς σκηναῖς ἐλλείψεις, αἱ ὁποῖαι διὰ τὴν ἐποχὴν του δὲν ἦσαν αἰσθηταί, οὐχ' ἦσαν εἶνε πάντοτε τὸ σοβαρὸν ἔργον τοῦ Βερναρδάκη μὲν τὸ ὁποῖον ἐδιδάχθησαν δύο γενεαὶ καὶ τὸ ὁποῖον διατηρεῖ πάντοτε τὴν φρεσκάδα τὴν ὁποῖαν προσδίδει καὶ αὐτὸ τὸ ἱστορικὸν γεγονός περὶ τὸ ὁποῖον ἐγράφη τὸ ἔργον.

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται ἤδη περὶ κριτικῆς ἐνός ἔργου τὸ ὁποῖον φέρει ἐπὶ τῆς ῥάχης του ἡλικίαν 55 ἐτῶν, πρόκειται περὶ τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον τόσον σθεναρῶς καὶ μὲν τόσον ἀυτοπεποιθήσιν ἀναλαμβάνει ὁ «Ἐλικὼν» ἵτοι τὴν σύμψηξιν ὀμίλου ἐρασιτεχνῶν καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῆς διδασκαλίας δι' αὐτοῦ θεατρικῶν ἔργων ἐν ἀρχῇ καὶ κατόπιν τὴν ἐπιτυχίαν ἄλλων φιλολογικῶν ἐφορτῶν καὶ ἐσπερίδων καλλιτεχνικῶν. Δὲν εἶνε μικρὸν τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ «Ἐλικὼνος», τὸ ὁποῖον, ἡ πείρα διδάσκει, ὅτι θέλει προσκρούσει ἐπὶ χι-

λίων καὶ δύο ἐμποδίων, ὅπως ἔλθῃ εἰς πέρας. Ἐν τούτοις τὸ σθένος, τὸ νεανικὸν σφρύγιος, ἡ δίψα, ὁ πόθος, τὸ θάρρος, ἡ αὐτοπεποίθησις τῶν ἀναλαβόντων αὐτὸ παρέχει ἀσφαλῆ τὴν πεποίθησιν, ὅτι τοῦτο θὰ τέρμῃ τὴν ὁδὸν τῆς φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς κινήσεως τῶν Πατρῶν καὶ ἡ ἐπιτυχία θὰ στέφῃ αὐτὸ εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ ἡ ἐν γένει προσπάθεια τοῦ «Ἐλικὼνος» δὲν ἀρκεῖ ἡ ἰδιωτικὴ ἀντὶ πρωτοβουλία δὲν ἀρκεῖ ὁ εὐγενὴς πόθος τῶν σφριγόντων νέων, εἶνε ἀνάγκη, ὅπως ἐρυσθη εἰς αὐτοὺς καὶ ἐξοθεν τὸ θάρρος, εἶνε ἀνάγκη, ὅπως τύχωσιν αἱ εὐγενεῖς αὐτῶν προσπάθειαι τῆς ἐπισχύσεως ἐκ μέρους τῆς πόλεως, ἐκ μέρους τῶν σκαπανέων τῶν γραμμάτων, ἐκ μέρους τῶν λατρευόντων τὰς Μούσας, ἐκ μέρους τῶν ἐργατῶν τῶν γραμμάτων καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν.

Ἄνευ τῆς τοιαύτης ἐπισχύσεως αἱ εὐγενεῖς προσπάθειαι θὰ μείνουν μόνον προσπάθειαι καὶ τὸ ὠραῖον ἔργον θὰ διαρραγῇ ὡς σαπυνοφόρουσα διὰ νὰ πιτσίλῃ εἰς τὸ πρόσωπον τῶν ἀδιαφόρων. Ἐχει καθήκον, ἔχει ὑποχρέωσιν, ἡ διανοουμένη κοινωνία τῶν Πατρῶν, ὅπως ἐνθαρρύνῃ τὸ ἔργον τοῦ «Ἐλικὼνος» καὶ δείξῃ ὅτι αἱ ὠραῖαι καὶ εὐγενεῖς ἰδέαι δύνανται νὰ βλαστήσουν εἰς τὸν ἀύχμηρὸν τόπον τῆς περὶ τῆς ἀρκεί νὰ ἐπισυρῇ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ἀρκεῖ νὰ ἀρδευθῇ τὸ ἔδαφος διὰ τῶν ναμάτων τῶν φιλολογικῶν, ἀρκεῖ νὰ ποτισθοῦν αἱ ἰδέαι μὲν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν στοργὴν τῆς κοινωνίας.

Ἐπισχύσωμεν λοιπὸν τὰς εὐγενεῖς σκέψεις, ἐπισχύσωμεν τὰς εὐγενεῖς ἰδέας.

Ὁ «Ἐλικὼν» ὑψώνει τὴν σημαίαν τῆς σκέψεως καὶ καλεῖ τοὺς διανοουμένους, ὅπως ταχθῶσιν ὑπ' αὐτὴν, πρὸς ἐργασίαν ἀναμορφωτικὴν, πρὸς ἐργασίαν πνευματικὴν, πρὸς ἐργασίαν ἐκπολιτιστικὴν, πρὸς ἐργασίαν εὐγενῆ. Τὸ νὰ ὑψώσῃ τὴν τοιαύτην σημαίαν ὁ «Ἐλικὼν» εἶνε ἀξίος τῶν ἐνθερμοτέρων συγχαρητηρίων καὶ τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως. Τὸ ἔργον εἶνε μέγαλον, εἶνε τολμηρὸν, εἶνε γιγάντειον, ἀλλ' ἄς ἐπίσωμεν, ὅτι δὲν θὰ δειλιάσῃ εἰς ἐπίτευξιν αὐτοῦ, ἀλλὰ θὰ βαδίσῃ εὐθύτατα τὴν ὁδὸν τῆς μεγάλης ἀναμορφώσεως καὶ τοῦ εὐγενοῦς πολιτισμοῦ.

Τ. ΤΟΥΡΝΑΣ